

Elisabeth Ohlson-Wallin

In Hate We Trust – based on true stories

Ecce Homo

Örnsköldsviks Museum och Konsthall (visas i Stuveriet, Hamnplan 4)

20 juli – 24 augusti

I stuveriets lokaler, inte långt från Swedbank Arena, visa under sommaren Elisabeth Ohlson-Wallins två fotoserier "In Hate We Trust" och "Ecce Homo". "Ecce Homo" behöver knappast någon närmare presentation då denna serie är en av de mest omskrivna och omdebatterade i Sverige i modern tid. Jag väljer ändå att presenterar den i korthet. "Ecce Homo" tar upp bibliska händelser i modern tappning där alla modeller är homosexuella. I fotografierna påstås aldrig att Jesus skulle vara homosexuell, vilket många annars tycka anta. Det påstås däremot att Jesus valde att umgås med de utstötta, vilket han enligt Bibeln gjorde. I teorin är budskapet i bildserien positivt då det som gestaltas är Guds allomfattande kärlek. Men "Ecce Homo" har delvis motsatt effekt då det provocerande bildspråket stärker många av de fördomar som finns gentemot homosexuella. Jag förstår dock anledningen till detta överdrivna iscensättande då det i många fall måste till en debatt, om saker ska förändras. Vi vet så väl att debatter väcks effektivast genom provokation.

Fotoserien "In Hate We Trust – based on true stories" berör mig mer på djupet. Här iscensätts hatbrott riktade mot homosexuella. Alla händelser har ägt rum i verkligheten och fotoserien är ett pågående arbete där verk tillkommer i samband med att nya hatbrott inträffar. Att fotografierna har referenser till barockens måleri är tydligt. Förlagor man utan större besvär känner igen är målningar av Caravaggio, Jacques-Louis David och Artemesia Gentileschi. Det är inte svårt att förstå anledningen till Elisabeth Ohlson-Wallins dragning till denna målartradition. Liksom hos dessa målare, finns hos henne ett tydligt arrangerande av bildrummet med definierade ljuskällor och teatraliska kompositioner. Skönheten i bilderna gör dessutom innehållet uthärdligt och man klara av att se det fruktansvärda som avbildas.

I fotoserien "In Hate We Trust" undviker Elisabeth Ohlson-Wallin det farliga i att fokusera på stereotyper. Här handlar det mer om att effektivt synliggöra den råa verklighet som många homosexuella kommer i kontakt med. Hur fruktansvärt är det inte att en man blir misshandlad till döds på grund av sin sexuella läggning? Hur fruktansvärt är det inte att den döda mannens huvud därefter avlägsnas från kroppen för att placeras på en piedestal? Att få personer vet om att detta var något som inträffade i Umeå i januari 2006 gör det hela än mer fruktansvärt. Detta är en av tio hatbrott som Elisabeth Ohlson-Wallin valt att gestalta.

Jag är glad att jag haft möjligheten att se "In Hate We Trust". Jag är glad över att någon ruskat om mig och öppnat mina ögon. Vad som berör mig illa är att utställningen faktisk behövs. Att Örnsköldsviks Konsthall och Museum väljer att inte skylta med utställningen är något som delvis irriterar mig. Det antyds inte ens på fasaden att det inne i stuveriets lokaler hänger en riksberömd utställning. Förklaringen till denna lågmäldhet finns i de hot som riktas mot utställningen. Jag förstår argumentet men kan ändå inte helt hålla med om att tillvägagångssättet är rätt. Man når bara ut till personer som valt att av eget intresse leta upp utställningen. Den skulle behöva nå ut till fler än så.

Text och foto Ida Rödén